

## SERIES RERUM.

### P A R S I I.

NOTIONEM LEGUM NATURALIUM, ET MODUM EAS  
AD FACTA APPLICANDI EXPONIT.

#### S E C T I O I.

*Obligationis & legum naturalium definitio,  
origo, perfectio, partitiones.*

- §. 294. Idearum maxime abstractarum de Legibus naturalibus & earum effectibus origo hac sectione indagatur, & in accuratam definitionem ejus vocabuli, quo tales ideae abstractae significantur a philosophis, inquiritur. p. 491.
- §. 295—296. Necessitatis moralis ac physicae notio & utriusque differentia. p. 493—496.
- §. 297—311. Obligationis definitio, & variae ex ea manantes conclusiones — eorum opinio, qui in obligationis definitione mentionem legislatoris requirunt, examinata — Legis naturalis moralis definitio. — Actionis rectae sive bonae nota — Deus legislator — Poenarum & praemiorum definitiones, partitiones. — Libertas Divina in mundo creando — Leges naturales aeternae; naturae humanae accommodatae; immutabiles; bonae; perfectae; non arbitrariae; certae; evidentes — Dissidentium objectiones refutatae. p. 496—533.
- §. 312. Legum N. cordi hominum inscriptarum nullus datur verus conflictus. — Quid praecipiant, aut vetent, ex earum vinculo cum felicitate hominis colligendum. p. 533—537.

SECTIO

## SERIES RERUM,

### SECTIO II.

#### *Ethicae philosophicae definitio & perfectio.*

- §. 316—325. Ethicae utilitas, necessitas, definitio, perfectio & hujus 4 partes. — a.) Praeceptorum veritas atque evidentia — b.) Propositionum foecunditas — c.) Ordo systematicus, quo illae collocentur — d.) Methodus eas propositiones enuntiandi ad voluntatem hominis flectendam apta. — Ethicae perfectionis basis & gradus. p. 538—549.
- §. 326—330. Ethicae philosophicae origo, progressus; — Veterum Ethica an hodierna praestantior — Recentiorum diligentia in ea excollenda — Ethicam Christianam naturali esse sublimiorem, at earum inter se nullam esse pugnam, ostenditur. p. 549—559.

### SECTIO III.

#### *Concentus officiorum hominis naturalium universorum.*

- §. 331—337. Necessitas alicujus principii cognoscendi ad officia naturalia probanda — Veterum & recentiorum principia quaedam collata — Enuntiatum generale traditur. p. 560—569.
- §. 338—345. Officiorum naturalium triplex genus — erga Deum — erga se — erga societatem — Singulorum & omnium consensus — Quartum genus officiorum erga mortuos non datur. p. 570—580.
- §. 341—346. *Mandevillii* opinatio, fugam vitiorum & florem societatis sibi repugnare, illis vero ingruentibus prosperitatem publicam augeri, refutata. p. 580—585.
- §. 347. Singulare officiorum genus erga bruta animalia an detur. p. 585—587.

### SECTIO

## ERIES RERUM.

### SECTIO IV.

*De officiis erga Societatem deque notis, quibus duplex eorum genus internoscitur.*

- §. 348 — 354. Officia socialia ad generale enuntiatum revocata — Eorum partitio in duo genera — Perfecta & imperfecta — Nota characteristica, qua illa ab his distinguantur. p. 588 — 597.
- §. 355 — 361. Officiorum perfectorum non nisi duo esse genera, & cetera omnia esse imperfecta asseritur. p. 598 — 609.
- §. 362. Officiorum perfectorum & imperfectorum nullus datur conflictus. p. 609 — 611.
- §. 363. Honesti & honestatis notio. p. 611 — 614.

### SECTIO V.

*Justitia.*

- §. 364 — 367. Juris definitio, partitiones. p. 615 — 622.
- §. 368 & 369. Justitiae definitio, partitiones. p. 622 seq.
- §. 370 — 373. Carneadis de justitia opinio explorata — Commoda ex justitiae cultu tum in hominem juste agentem, tum in ipsos populos religiosos justitiae cultores redundantia. p. 623 — 631.

### SECTIO VI.

*Aequitas.*

- §. 374 — 378. Aequitatis a justitia diversae notio — Prima ejus pars, quae in voluntaria juris abdicatione facta in alterius commodum est posita — Momenta, quibus homines ad aequitatis studium impelluntur. — Vim illa haud admittit. p. 632 — 638.
- §. 379 — 386. Caritas quando exigat, ut aequitatem servemus — De aequitatis observantia regulae speciales — Mercatorum aequitas — Aequitatis naturalis gradus. — Nulla inter jus & aequum pugna — Prosperitati alterius deesse, non est eum lae-

## SERIES RERUM.

- laedere. — Vinculum indiffolubile inter aequitatis observantiam & felicitatem hominis. p. 638—650.
- §. 386—388. Altera aequitatis pars, quae in auxilio alteri ferendo & in judiciis de aliorum factis posita est. p. 651. seq.

### SECTIO VII.

*Actiones morales quemadmodum recte imputari possint.*

- §. 389—391. Imputationis notio, partitiones. p. 653—656.
- §. 392—405. Imputationis actum suscepturus tria attendat. — 1.) Actiones liberae tantum imputantur — De his non excipiendae actiones bonae difficiliore, — Involuntaria actio an libera dici possit — Necessitas moralis an habeat legem — Actio injusta quaevis non est criminosa — Culpa & doli mali notio, & hujus magnitudo. — Sola voluntas delinquendi an plectenda. — 2.) Auctor facti inquirendus — Quis dicatur. — 3.) Legis, ad quam factum aliquod exigatur, promulgatio requiritur — Bono consilio si quis legem violet, imputatio malae actionis num etiam locum habeat. p. 657—687.
- §. 406. Effectuum actionis remotiorum imputatio. p. 687—690.
- §. 407—412. Actionum alienarum imputatio. p. 691—697.
- §. 413—415. Imputationis fora diversa — Conscientiae forum latissime patens. p. 697—701.
- §. 416—420. Imputationis gradus. p. 701—710.
- §. 421. De imputationis syllogismo recte formando regulae. p. 710. seq.

## SERIES RERUM.

- §. 422 — 427. Conscientia actionum propriarum & ejus partitiones. p. 712 — 720.

### SECTIO VIII.

#### *Jus Naturae ejusque partes.*

- §. 428 — 430. Juris N. definitio & differentia ab Ethica. p. 721 — 725.
- §. 431 — 433. Principium cognoscendi Juri N. proprium, & conclusiones ex eo manantes. — Distinctionis inter Jus N. & Ethicam utilitas patet latissime per vitam communem, in foro, in Ecclesia & inter populos. p. 726 — 730.
- §. 434 — 435. Juris N. partitio. — Ejus, quod suum cujusque hominis appellatur, notio. — Jurium, quibus utuntur homines, aequalitas — Eorum inaequalitatis origo — Hobbessii doctrina de jure omnium in omnes. p. 730 — 736.
- §. 436 — 439. Abdicatio juris quousque licita, vel praecipis naturae contraria fit. p. 736 — 741.

### SECTIO IX.

#### *Jurisprudentia Naturalis ejusque perfectio.*

- §. 440 — 443. Jurisprudentiae definitio, origo, perfectio, utilitas. p. 742 — 750.
- §. 444 — 450. Jurisprudentiae N. disciplinae historia — Auctorum veterum & recentiorum de ea merita. p. 751 — 759.

## ADDITAMENTUM.

DE USU JURISPRUDENTIAE NATURALIS A FONTE SUO DUCTAE IN RELIQUIS JURISPRUDENTIAE PARTIBUS, ET VARIORUM MUNERUM, QUIBUS JCTI ADHIBERI SOLENT, FUNCTIONIBUS.

- §. I — II. Utilitas cognitionis solidioris Legum N. in studio juris Divini revelati. p. 761 — 764.
- §. III.

## S E R I E S R E R U M.

- §. III — X. Juris Gentium & Juris Civilis notio, partitiones. p. 764 — 771.
- §. XI — XXI. Juris privati definitio — Utilitas plenioris cognitionis Juris N. in jurisprudentia civili — Commoda ex eo profluentia insignia. p. 771 — 780.
- §. XXII — XXIX. Utilitas Jurispr. Nat. studii in disciplina nomothetica — Legum bonarum examen — Malarum & injustarum exempla. p. 780 — 786.
- §. XXX — XL. Legum civilium neglectus causae — Illius avertendi subsidia — Errorum publicorum oppugnandorum ratio — Mores moribus corrigendi — Morum publicorum eorumque corruptorum definitio — Mores publicos for-  
mandi ars. p. 787 — 798.
- §. XLI — XLVI. Legum criminalium necessitas — Quo illae spectent — Earum nimia acerbitas — Optimarum nota — Clementiae principis definitio & termini naturales. p. 798 — 804.
- §. XLVII — LV. Legum Civilium differentiae causa — Prudens & imprudens Legum peregrinarum introductio, & propriarum abrogatio. p. 804 — 812.
- §. LVI — LXII. Utilitas scientiae solidioris LL. NN. in disciplina prudentiae civilis — Felicitas populi — Populorum injustitia ipsis nocet — Machiavellus refutatus — Rationis status notio — Perversa gloriae opinio bellorum injustorum genitrix. p. 812 — 822.
- §. LXIII — LXXII. Juris N. cognitionis utilitas in Ethica civium — Boni civis officia — hujus  
me-

## S E R I E S R E R U M.

- merita in civitatem — Amoris in patriam & hujus vera notio — Patriae suae vere amantis imago, & ratio agendi — Egoismus politicus amoris patriae everfor — Spiritus cujusdam publici, qui vocatur, utilitas — Subsidia amorem patriae alendi, intendendi — Studium partium an subsidium necessarium, bonum. p. 822 — 840.
- §. LXXIII—XCVII. Elateres ad imperiorum formas conservandas necessarii — Doctrina Ill. Montesquieu hac de re examinata. p. 840 — 847.
- §. XCVIII — CI. Ethica principum. p. 847 — 860.
- §. CII — CIII. Causae morales, quae felicitatem civitatum minuunt & pessumdant — Vitia eorum, qui ad gubernacula sedent — Principis boni officia p. 861 — 863.
- §. CIV — CV. Vitiis formae imperii medendi subsidia. p. 863 — 865.
- §. CVI — CVIII. Vitiis populi medelam adhibendi ratio. p. 865 — 869.
- §. CIX — CXV. Felicitatis principis & civis notio — Felicitas civium ejusdem civitatis an possit esse aequalis — Ars fruendi bonis, quae insunt in republica. p. 869 — 875.
- §. CXVI — CXVII. Felicitatis magistratuum & civium rectorum ab ea, qua, qui imperat, fruuntur, diversae notio. p. 875 — 877.
- §. CXVIII. Felicitas principum accuratius contemplatur, ejusque dimetiendi ratio traditur p. 877 — 880.

FUN-